

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 32/2020-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 10. júna 2020 o ústavných sťažnostiach obchodnej spoločnosti Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO 36 062 235, Bajkalská 19B, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Pajštúnska 5, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Tomáš Kušnír, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 26 Er 1008/2016-26 z 30. januára 2020 (Rvp 747/2020) a uznesením Okresného súdu Galanta č. k. 30 Er 365/2016-35 zo 16. marca 2020 (Rvp 1157/2020) takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti obchodnej spoločnosti Slovenská kancelária poisťovateľov vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 747/2020 a sp. zn. Rvp 1157/2020 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 747/2020.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. apríla 2020 doručená ústavná sťažnosť obchodnej spoločnosti Slovenská kancelária

poistovateľov, Bajkalská 19B, Bratislava, IČO 36 062 235 (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) č. k. 26 Er 1008/2016-26 z 30. januára 2020. Predmetná ústavná sťažnosť je vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 747/2020 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi, ktorý je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 (ďalej len „rozvrh práce“) členom štvrtého senátu ústavného súdu.

2. Dňa 27. mája 2020 bola ústavnému súdu doručená ďalšia ústavná sťažnosť sťažovateľky vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu č. k. 30 Er 365/2016-35 zo 16. marca 2020 (ďalej spolu s uznesením okresného súdu č. k. 26 Er 1008/2016-26 z 30. januára 2020 aj „napadnuté rozhodnutia“). Táto ústavná sťažnosť je vedená ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1157/2020 a bola pridelená sudkyňi spravodajkyňi Jane Baricovej, ktorá je podľa rozvrhu práce predsedníčkou prvého senátu ústavného súdu.

3. Z ústavných sťažností a ich príloh vyplýva, že sťažovateľka bola oprávnenou v exekučných konaniach vedených okresným súdom pre vymoženie peňažnej čiastky, a to na podklade exekučných titulov, ktorými boli platobné rozkazy okresného súdu. V priebehu exekučných konaní bol na majetok povinných vyhlásený konkurz a zároveň došlo k ich oddĺženiu. Nadväzne okresný súd napadnutými uzneseniami zastavil exekúciu z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz a súčasne rozhodol o trovách exekúcie. Sťažovateľka so zastavením exekúcií nesúhlasí, a v postupe okresného súdu vidí porušenie svojich práv. Poukazuje na § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze“), podľa ktorého oddĺžením je nedotknutá pohľadávka zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Zároveň cituje § 167f ods. 2 zákona o konkurze, v zmysle ktorého ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu

rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov vydá oprávnenému. Sťažovateľka tvrdí, že exekučné konania boli vedené na podklade platobných rozkazov, ktorými jej boli priznané pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) zákona o konkurze, ktorých sa § 167f ods. 2 zákona o konkurze vyslovene nedotýka. Preto konštatuje, že v prípade nedotknutých pohľadávok exekútor exekučné konanie nezastavuje a k jeho zastaveniu nedochádza ani zo zákona.

4. Po preskúmaní obsahu týchto ústavných sťažností ústavný súd zistil, že sťažovateľka zastúpená tým istým právnym zástupcom namieta porušenie tých istých práv rozhodnutiami totožného súdu v jej veciach, pričom vychádza z rovnakých skutkových a právnych okolností vecí a vo vzťahu k obom napadnutým rozhodnutiam (v ktorých identifikuje rovnaké pochybenie) uplatňuje rovnakú argumentáciu. Zastáva názor, že napadnutými rozhodnutiami bolo porušené jej základné právo v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a ústavnému súdu navrhuje v každej z vecí vydať v podstate identický nález.

II.

K spojeniu vecí

5. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým orgánom ochrany ústavnosti.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

8. Podľa § 7 ods. 1 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd rozhoduje v pléne o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátu ústavného súdu, ak ide o veci prerokúvané v rôznych senátoch ústavného súdu.

9. Podľa § 62 zákona o ústavnom súde ak tento zákon v piatej časti alebo šiestej časti neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, vzťahuje sa na konanie pred ústavným súdom podľa povahy veci primerane Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

10. Podľa prvej vety § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

11. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 62 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

12. Podľa čl. II bodu 10 rozvrhu práce v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Za rovnakých podmienok môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do jeho pôsobnosti, ktoré boli pridelené rôznym sudcom spravodajcom. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo

konanie na ústavnom súde skôr. O spojení ostatných vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov, rozhoduje príslušný senát ústavného súdu určený podľa bodu 5, a to na návrh sudcu spravodajcu vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne senát inak, sudcom spravodajcom v spoločnom konaní o spojených veciach je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr.

13. S prihliadnutím na v podstate identický obsah ústavných sťažností sťažovateľky vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 747/2020 a sp. zn. Rvp 1157/2020 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených ústavných sťažností, totožnosť rozsahu namietaného porušenia označených práv sťažovateľky, totožnosť právneho zástupcu sťažovateľky, ako aj totožnosť súdu, proti rozhodnutiam ktorého ústavné sťažnosti smerujú, ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP a čl. II bodom 10 rozvrhu práce rozhodol o spojení týchto vecí na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 747/2020.

14. Tieto skutočnosti boli podkladom pre záver ústavného súdu obsiahnutý vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. júna 2020

Ivan Fiačan
predseda pléna Ústavného súdu
Slovenskej republiky